

през 1986 г. (табл. 3). Времето, през което се установява най-висока смъртност, е различно за трите възрастови интервала: за първия (1-9 г.) е 1988 г., за втория - 1990, и за третия - 1992. Общото между трите интервала са сравнително малките промени в стойностите на коефициента за смъртност с течение на времето. Размахът за интервала 1-9 г. е 0,23 пункта, за втория - 0,14 пункта, и за третия - 0,22 пункта. Налице е стабилност във времето и може да се каже, че социално-икономическите промени почти не са се отразили върху равнището на смъртност на мъжете на възраст от 1 до 29 години. Това са млади генерации, върху които не може да се очаква бързо въздействие на променените условия на живот.

За следващите три интервала - 30-39, 40-49 и 50-59 години, се установява следното: първо, и за трите интервала най-ниското равнище на смъртност е достигнато през 1987 г.: съответно - 2,28, 5,37 и 13,63%. Второ, през 1993 г. са регистрирани най-високи стойности на смъртността.

Следващите четири възрастови интервала (60-69, 70-79, 80-89 и 90+ г.) са твърде различни по отношение на равнището на смъртност и динамиката на стойностите на коефициента. Характерното за равнището на смъртността на мъжете на възраст 60-69 г. през периода 1985-1993 г. е неговото повишаване. Обратно, за мъжете на възраст 70-79 г. е характерно понижаване на смъртността от 78,78% през 1985 г. на 66,86% през 1993 г. след преминаване през максимално равнище от 82,27% за 1987 година. Извод за намаляваща смъртност се налага и за мъжете на възраст 80-89 г., но за периода 1987-1993 година.

В изменението на смъртността на мъжете на възраст на 90+ г. могат да се обособят три подпериода. Първият обхваща годините от 1985 до 1988. Това е период на снижение от 389,95 до 350,26%. За втория подпериод (1989 - 1991 г.) е характерно повишаване на смъртността. Третият подпериод обхваща последните две години, 1992 и 1993, отличаващ се с рязък спад до 313,90% през 1992 г. и до 250,56% през 1993 година.

Допълнителна информация за динамиката на равнището на смъртността дават и отношенията между стойностите на коефициента за два съседни възрастови интервала (табл.3). Отношенията за интервала 10-19 спрямо 1-9 г. са най-ниските, и се колебаят в границите от 0,84 до 1,07. С течение на времето не се установява никаква закономерност в изменението на техните стойности. Аналогична е картината и при отношенията за възрастите от 20 до 29 г. спрямо 10-19 години. Те са стабилни и варират около 2,0. Размерът на отношението за възрастите 30-39 спрямо 20-29 г. също е почти неизменен, с последователно